

บทที่ 6

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลว ของการดำเนินงานกลุ่มผลิตภัณฑ์จากไม้

การศึกษาเพื่อการพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่มธุรกิจชุมชนผลิตภัณฑ์จากไม้ :
กรณีศึกษาดำบลหนองบอน อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ในส่วนของการวิเคราะห์ปัจจัยที่มี
ผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานกลุ่มผลิตภัณฑ์จากไม้นั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล
และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ตามสถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
ดังนี้

1. สถิติพื้นฐานการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้
สัญลักษณ์ ดังนี้

$$\bar{x} = \text{ค่าเฉลี่ย (Mean)}$$

$$S.D. = \text{ค่าเบี่ยงเบน (Standard Deviation)}$$

2. สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple Correlation Coefficient) เป็นการ
คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ระหว่างตัวแปรแบบ Pearson
เป็นการวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปร X และ Y เป็นการทดสอบว่า X และ Y มี
ความสัมพันธ์กันในรูปแบบเชิงเส้นหรือไม่ ใช้สัญลักษณ์ (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2543 : 437) ดังนี้

$$r = \text{ค่าประมาณของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient)}$$

ความหมายของค่า r

2.1 ค่า r เป็นลบ แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม คือถ้า X
เพิ่ม Y จะลด แต่ถ้า X ลด Y จะเพิ่ม

2.2 ค่า r เป็นบวก แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือถ้า
X เพิ่ม Y จะเพิ่มด้วย แต่ถ้า X ลด Y จะลดด้วย

2.3 ค่า r มีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และมีความสัมพันธ์กันมาก

2.4 ค่า r มีค่าเข้าใกล้ -1 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม และมีความสัมพันธ์กันมาก

2.5 ค่า $r = 0$ แสดงว่า X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์กันเลย

2.6 ค่า r เข้าใกล้ 0 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันน้อย

Level of Significant = ระดับนัยสำคัญ ใช้สัญลักษณ์แทนด้วย α เป็นค่าที่บ่งบอกถึงความมีนัยสำคัญทางสถิติ ใช้ 2 ระดับ คือ ที่ระดับ 0.05 และ 0.01

P = ค่าที่บอกความน่าจะเป็นของความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ปัจจัยที่มีผลต่อนัยสำคัญทางสถิติ

ถ้า $P > 0.05$ แสดงว่า ปัจจัยทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติทางสถิติ (No Significant Correlation)

$P < 0.05$ แสดงว่า ปัจจัยทั้ง 2 มีความสัมพันธ์ทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ

$P < 0.01$ แสดงว่า ปัจจัยทั้ง 2 มีความสัมพันธ์ทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง

* แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสัมภาษณ์เพื่อสัมภาษณ์ สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวของธุรกิจชุมชนในกลุ่มตัวอย่างของพื้นที่ที่ทำการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ คณะกรรมการกลุ่มและสมาชิกกลุ่ม แล้วนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Version 10) โดยแยกการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูล สถานภาพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ คือ ผู้นำ คณะกรรมการและสมาชิกกลุ่ม ตามตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ การศึกษารายได้ก่อนเข้ากลุ่มของครัวเรือนรายได้หลังเข้ากลุ่มของครัวเรือน สถานภาพตำแหน่งในครอบครัว สถานภาพการสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะเวลาที่เข้าเป็นสมาชิก และตำแหน่งในกลุ่ม

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวของการดำเนินงานธุรกิจชุมชนกลุ่มผลิตภัณฑ์จากไม้

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ และความล้มเหลวของการดำเนินงานกลุ่มผลิตภัณฑ์จากไม้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Version 10) ทำการวิเคราะห์และจำแนกผลการวิเคราะห์เป็นส่วน ๆ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ได้รายละเอียดดังนี้

จากการศึกษา พบว่า คณะกรรมการและสมาชิก จำนวน 80 คน ส่วนใหญ่ ร้อยละ 87.50 เป็นเพศชายและเป็นเพศหญิงเพียงร้อยละ 12.50 สมาชิกส่วนใหญ่ ร้อยละ 41.25 มีอายุเฉลี่ย 31-40 ปี รองลงมา ร้อยละ 33.75 มีอายุเฉลี่ย 41-50 ปี และมีเพียงร้อยละ 7.50 ที่มีอายุเฉลี่ย 51-60 ปี และไม่พบสมาชิกที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ด้านอาชีพส่วนใหญ่ ร้อยละ 82.50 เป็นเกษตรกร รองลงมา ร้อยละ 10 มีอาชีพค้าขาย มีเพียงร้อยละ 7.50 ที่มีอาชีพรับจ้าง และไม่พบว่ามีอาชีพรับราชการ สมาชิกส่วนใหญ่ ร้อยละ 80 ได้รับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา รองลงมา ร้อยละ 16.25 ได้รับการศึกษาอยู่ในระดับระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 2.50 ได้รับการศึกษาอยู่ในระดับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และมีเพียงร้อยละ 1.25 ที่จบอนุปริญาหรือเทียบเท่าและไม่พบสมาชิกที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี ตามลำดับ รายได้ก่อนเข้ากลุ่มของครัวเรือนต่อเดือน ส่วนใหญ่ ร้อยละ 77.50 มีรายได้ 1,000-5,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 13.75 มีรายได้น้อยกว่า 1,000 บาท ร้อยละ 6.25 มีรายได้ 5,001-10,000 บาท มีเพียงร้อยละ 2.50 ที่มีรายได้ 10,001-50,000 บาท และไม่พบผู้มีรายได้เกิน 15,000 บาท ต่อเดือนขึ้นไป รายได้หลังเข้ากลุ่มของครัวเรือนต่อเดือน ส่วนใหญ่ ร้อยละ 61.25 มีรายได้ 1,000-5,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 36.25 มีรายได้ 5,001-10,000 บาท มีเพียงร้อยละ 2.50 ที่มีรายได้ 10,001-50,000 บาท และไม่พบผู้มีรายได้น้อยกว่า 1,000 บาท และเกิน 15,000 บาท ต่อเดือนขึ้นไป สถานภาพในครอบครัว ส่วนใหญ่ ร้อยละ 92.50 เป็นหัวหน้าครอบครัว รองลงมา ร้อยละ 5 เป็นภรรยา และมีเพียงร้อยละ 2.50 เป็นบุตร สถานภาพการสมรส ส่วนใหญ่ ร้อยละ 90 สมรส รองลงมา ร้อยละ 7.50 เป็นม่าย/อย่าร้าง และมีเพียงร้อยละ 2.5 เป็นโสด จำนวนสมาชิกในครอบครัวส่วนใหญ่ ร้อยละ 61.25 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4-6 คน รองลงมา ร้อยละ 32.50 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1-3 คน และมีเพียงร้อยละ 6.25 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 7-9 คน แต่ไม่พบว่ามีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 10 คนขึ้นไป ระยะเวลาที่เข้าเป็นสมาชิก ส่วนใหญ่ ร้อยละ 63.75 ไม่เกิน 1 ปี รองลงมา ร้อยละ 30 ระยะเวลาเข้าเป็นสมาชิก 1-2 ปี และร้อยละ 6.25 มากกว่า 2 ปีขึ้นไป ตามลำดับรายละเอียด ดังตาราง 33

ตาราง 33 จำนวนและค่าร้อยละ เกี่ยวกับสถานภาพของ คณะกรรมการและสมาชิกกลุ่มผลิตภัณฑ์จากไม้

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง	คณะกรรมการและสมาชิกกลุ่มผลิตภัณฑ์จากไม้	
	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	70	87.50
หญิง	10	12.50
รวม	80	100
2. อายุ		
15-30 ปี	14	17.50
31-40 ปี	33	41.25
41-50 ปี	27	33.75
51-60 ปี	6	7.50
60 ปี ขึ้นไป	-	-
3. อาชีพ		
เกษตรกรรวม	66	82.50
ค้าขาย	8	10
ข้าราชการ	-	-
รับจ้าง	6	7.50
อื่นๆ	-	-
4. การศึกษา		
ประถมศึกษา	64	80
มัธยมศึกษาตอนต้น	13	16.25
มัธยมศึกษาตอนปลาย	2	2.50
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	1	1.25
ปริญญาตรีหรือสูงกว่าขึ้นไป	-	-

ตาราง 33 (ต่อ)

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง	คณะกรรมการและสมาชิกกลุ่มผลิตภัณฑ์จากไม้	
	จำนวน	ร้อยละ
5. รายได้ก่อนเข้ากลุ่มของครัวเรือนต่อเดือน		
น้อยกว่า 1,000 บาท	11	13.75
1,000 – 5,000 บาท	62	77.50
5,001 – 10,000 บาท	5	6.25
10,001 – 15,000 บาท	2	2.50
15,000 บาทขึ้นไป	-	-
6. รายได้หลังเข้ากลุ่มของครัวเรือนต่อเดือน		
น้อยกว่า 1,000 บาท	-	-
1,000 – 5,000 บาท	49	61.25
5,001 – 10,000 บาท	29	36.25
10,001 – 15,000 บาท	2	2.50
15,000 บาทขึ้นไป	-	-
7. สถานภาพ(ตำแหน่งในครอบครัว)		
หัวหน้าครอบครัว	74	92.50
ภรรยา	4	5
บุตร	2	2.50
อื่นๆ	-	-
8. สถานภาพการสมรส		
โสด	2	2.50
สมรส	72	90
ม้าย / หย่าร้าง	6	7.50
9. จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
1 – 3 คน	26	32.50
4 – 6 คน	49	61.25

ตาราง 33 (ต่อ)

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง	คณะกรรมการและสมาชิกกลุ่มผลิตภัณฑ์จากไม้	
	จำนวน	ร้อยละ
7-9 คน	5	6.25
10 คนขึ้นไป	-	-
10. ระยะเวลาที่เข้าเป็นสมาชิก		
ไม่เกิน 1 ปี	51	63.75
1-2 ปี	24	30
มากกว่า 2 ปีขึ้นไป	5	6.25

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวของการดำเนินงานธุรกิจชุมชนกลุ่มผลิตภัณฑ์จากไม้

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวของการดำเนินงานธุรกิจชุมชนกลุ่มผลิตภัณฑ์จากไม้ในครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบว่ากลุ่มผลิตภัณฑ์จากไม้มีความคิดเห็นตามเกณฑ์ประเมินความคิดเห็นหรือความล้มเหลวในระดับใดสำหรับข้อมูลเพื่อการศึกษา 11 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ปัจจัยบริบทชุมชน 2) ปัจจัยผู้นำและคณะกรรมการกลุ่ม 3) ปัจจัยสมาชิกกลุ่ม 4) ปัจจัยระบบการจัดการเงินทุนหมุนเวียน 5) ปัจจัยวัฒนธรรมประเพณี 6) ปัจจัยศาสนา ความเชื่อ 7) ศักยภาพกลุ่ม 8) ปัจจัยกระบวนการเรียนรู้ 9) ปัจจัยการปรับตัว/การแก้ไขปัญหาชุมชน 10) ปัจจัยเศรษฐกิจชุมชน 11) ปัจจัยการตลาดในการเสนอผลการวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการพรรณนาข้อมูลประกอบตารางในแต่ละองค์ประกอบและแต่ละองค์ประกอบได้จำแนกเป็นตัวชี้วัดรายย่อย ดังนี้

1. ปัจจัยบริบทชุมชน

จากการศึกษาปัจจัยบริบทชุมชนด้านสังคม ซึ่งกำหนดเกณฑ์การประเมินไว้ 11 เกณฑ์ประกอบด้วย 1) คนในชุมชนมีความรักความสามัคคีปรองดองกัน 2) คนในชุมชนมีความผูกพันความเป็นเครือญาติกันสูง 3) คนในชุมชนมีความรักความสงบสุข 4) คนในชุมชนมีการศึกษา

มีความรู้ 5) คนในชุมชนมีสุขภาพ อนามัยที่ดี 6) คนในชุมชนมีระเบียบ วินัย 7) ด้านแรงงาน ใช้แรงงานภายในครอบครัว 8) คนในชุมชน มีความรู้ความชำนาญ มีฝีมือในการผลิต 9) คนในชุมชนมีความรัก ความเอื้ออาทรต่อกัน 10) มีความหวังและมิจิตสำนึกที่ดีที่จะร่วมกันพัฒนาชุมชนอย่างจริงจัง การประเมินโดยทำการสุ่มตัวอย่าง คณะกรรมการและสมาชิกกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้จำนวน 80 คน ผลการศึกษา ดังตาราง 34

ตาราง 34 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยเกี่ยวกับบริบทชุมชนและตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยเกี่ยวกับบริบทชุมชน ด้านสังคม คือ การดำรงชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชน	ความคิดเห็นของคณะกรรมการและสมาชิก		
	ตัวบ่งชี้	\bar{x}	S.D.
1. คนในชุมชนมีความรักความสามัคคีปรองดองกัน	7.22	1.16	4
2. คนในชุมชนมีความผูกพันความเป็นเครือญาติกันสูง	7.29	1.41	3
3. คนในชุมชนมีความรักความสงบสุข	7.14	1.44	7
4. คนในชุมชนมีการศึกษา มีความรู้	6.28	1.24	10
5. คนในชุมชนมีสุขภาพ อนามัยที่ดี	6.26	1.43	11
6. คนในชุมชนมีระเบียบ วินัย	6.75	1.38	8
7. ด้านแรงงานใช้แรงงานภายในครอบครัว	7.50	1.90	2
8. คนในชุมชน มีความรู้ความชำนาญ มีฝีมือในการผลิต	8.22	1.54	1
9. คนในชุมชนมีความรัก ความเอื้ออาทรต่อกัน	7.18	1.38	4
10. มีความหวังและมิจิตสำนึกที่ดีที่จะร่วมกันพัฒนาชุมชนอย่างจริงจัง	7.13	1.40	5
11. มีแหล่งเงินทุนหมุนเวียนในหมู่บ้านหลายแหล่ง	6.55	1.71	9
รวม	7.04	1.32	

จากตาราง 33 พบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับบริบทชุมชน มีเกณฑ์ประเมินที่มีค่าระดับของความพึงพอใจสูงสุด 4 อันดับแรก คือ คนในชุมชนมีความรู้ ความชำนาญ มีฝีมือในการผลิต ($\bar{x} = 8.22$ S.D. = 1.54) รองลงมาด้านการใช้แรงงานในครอบครัว ($\bar{x} = 7.50$ S.D. = 1.90) คนในชุมชนมีความผูกพันเป็นเครือญาติกันสูง ($\bar{x} = 7.29$ S.D. = 1.41) และคนในชุมชนมีความรักความสามัคคีปรองดองกัน ($\bar{x} = 7.22$ S.D. = 1.16) ตามลำดับ

2. ปัจจัยเกี่ยวกับผู้นำและคณะกรรมการกลุ่ม

จากการศึกษาปัจจัยเกี่ยวกับตัวผู้นำหรือคณะกรรมการกลุ่มซึ่งกำหนดเกณฑ์การประเมินไว้ 7 เกณฑ์ ประกอบด้วย 1) ผู้นำต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความยุติธรรม 2) ผู้นำควรเสียสละเพื่อส่วนรวม 3) ผู้นำต้องมีฐานะดี 4) ผู้นำควรเน้นการมีส่วนร่วมยึดถือผลประโยชน์กลุ่มเป็นหลัก 5) ผู้นำต้องมีการบริหารจัดการที่ดีมีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้และมีความยุติธรรม 6) ผู้นำต้องได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการดำเนินงานและพัฒนาความรู้ในการเพิ่มผลผลิตและคุณภาพผลิตภัณฑ์ได้อย่างต่อเนื่อง 7) ผู้นำต้องสามารถแก้ไขปัญหาให้แก่สมาชิกได้อย่างมีประสิทธิภาพ การประเมินโดยทำการสุ่มตัวอย่าง คณะกรรมการและสมาชิกกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้จำนวน 80 คน ผลการศึกษา ดังตาราง 35

ตาราง 35 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยผู้นำและคณะกรรมการกลุ่มและตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ 2 ปัจจัยเกี่ยวกับผู้นำและคณะกรรมการกลุ่ม คือ การมีภาวะการเป็นผู้นำกลุ่ม ตัวบ่งชี้	ความคิดเห็นของคณะกรรมการ และสมาชิก		
	\bar{x}	S.D.	อันดับ
1. ผู้นำต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความยุติธรรม	9.21	1.15	1
2. ผู้นำควรเสียสละเพื่อส่วนรวม	8.85	1.09	2
3. ผู้นำต้องมีฐานะดี	6.50	2.07	7
4. ผู้นำควรเน้นการมีส่วนร่วมยึดถือผลประโยชน์กลุ่มเป็นหลัก	8.21	1.84	4
5. ผู้นำต้องมีการบริหารจัดการที่ดีมีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้และมีความยุติธรรม	8.65	1.08	3
6. ผู้นำต้องได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการดำเนินงานและพัฒนาความรู้ในการเพิ่มผลผลิตและคุณภาพผลิตภัณฑ์ได้อย่างต่อเนื่อง	8.05	1.23	6
7. ผู้นำต้องสามารถแก้ไขปัญหาให้แก่สมาชิกได้อย่างมีประสิทธิภาพ	8.19	1.17	5
รวม	8.24	1.55	

จากตาราง 35 พบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับผู้นำและคณะกรรมการกลุ่ม มีเกณฑ์ประเมินที่มีค่าระดับของความพึงพอใจสูงสุด 4 อันดับแรก คือ ผู้นำต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความยุติธรรม ($\bar{x} = 9.21$ S.D. = 1.15) รองลงมา ผู้นำควรเสียสละเพื่อส่วนรวม ($\bar{x} = 8.85$ S.D. = 1.09) และผู้นำต้องมีการบริหารจัดการที่ดีมีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้และมีความยุติธรรม ($\bar{x} = 8.65$ S.D. = 1.08) และผู้นำควรเน้นการมีส่วนร่วมยึดถือผลประโยชน์กลุ่มเป็นหลัก ($\bar{x} = 8.21$ S.D. = 1.84) ตามลำดับ

3. ปัจจัยเกี่ยวกับสมาชิกกลุ่ม

จากการศึกษาปัจจัยเกี่ยวกับสมาชิกกลุ่มซึ่งกำหนดเกณฑ์การประเมินไว้ 5 เกณฑ์ ซึ่งประกอบด้วย 1) สมาชิกต้องมีความตระหนักและยึดถือกฎระเบียบ ข้อบังคับของกลุ่มอย่างเคร่งครัด 2) สมาชิกต้องมีความสามัคคีและให้ความร่วมมือในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ และร่วมรับผลประโยชน์ 3) สมาชิกต้องมีความเสียสละความซื่อสัตย์และมีสัจจะต่อกัน 4) มีจิตสำนึกของการพึ่งตนเอง มีความเอื้ออาทรต่อกัน 5) สมาชิกต้องมีการฝึกอบรมและศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเอง การประเมินโดยทำการสุ่มตัวอย่าง คณะกรรมการและสมาชิกกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้จำนวน 80 คน ผลการศึกษา ดังตาราง 36

ตาราง 36 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยสมาชิกกลุ่มและตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ 3 ปัจจัยเกี่ยวกับสมาชิกกลุ่ม คือ มีลักษณะร่วมกันกำหนดระเบียบข้อบังคับ ตำแหน่ง บาทหน้าที่	ความคิดเห็นของคณะกรรมการและสมาชิก			
	ตัวบ่งชี้	\bar{x}	S.D.	อันดับ
1. สมาชิกต้องมีความตระหนักและยึดถือกฎระเบียบ ข้อบังคับของกลุ่มอย่างเคร่งครัด		7.93	1.20	5
2. สมาชิกต้องมีความสามัคคีและให้ความร่วมมือในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบและร่วมรับผลประโยชน์		8.21	1.23	2
3. สมาชิกต้องมีความเสียสละความซื่อสัตย์และมีสัจจะต่อกัน		8.32	1.33	1
4. มีจิตสำนึกของการพึ่งตนเอง มีความเอื้ออาทรต่อกัน		8.11	1.37	4
5. สมาชิกต้องมีการฝึกอบรมและศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเอง		8.21	1.57	2
รวม		8.15	1.53	

จากตาราง 36 พบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับสมาชิกกลุ่ม มีเกณฑ์ประเมินที่มีค่าระดับของความพึงพอใจสูงสุด 4 อันดับแรก คือ สมาชิกต้องมีความเสียสละความซื่อสัตย์และมีสัจจะต่อกัน ($\bar{x} = 8.32$ S.D. = 1.33) รองลงมา สมาชิกต้องมีความสามัคคีและให้ความร่วมมือในการร่วมคิดร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ ($\bar{x} = 8.21$ S.D. = 1.23) ร่วมรับผลประโยชน์และสมาชิกต้องมีการฝึกอบรมและศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเอง ($\bar{x} = 8.21$ S.D. = 1.57) และมีจิตสำนึกของการพึ่งตนเอง มีความเอื้ออาทรต่อกัน ($\bar{x} = 8.11$ S.D. = 1.37) ตามลำดับ

4. ปัจจัยเกี่ยวกับระบบการจัดการเงินทุนหมุนเวียน

จากการศึกษาปัจจัยเกี่ยวกับระบบการจัดการเงินทุนหมุนเวียน ซึ่งกำหนดเกณฑ์การประเมินไว้ 4 เกณฑ์ ประกอบด้วย 1) มีการระดมทุนภายในกลุ่ม เช่น การออม การลงหุ้น การบริจาค 2) มีการพึ่งพิงเงินทุนจากแหล่งเงินทุนภายนอก 3) มีคณะกรรมการบริหารจัดการกองทุน และมีระเบียบปฏิบัติที่ชัดเจน 4) มีคณะกรรมการตรวจสอบประเมินผล การประเมินโดยทำการสุ่มตัวอย่างคณะกรรมการและสมาชิกกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้จำนวน 80 คน ผลการศึกษา ดังตาราง 37

ตาราง 37 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยระบบการจัดการเงินทุนหมุนเวียนและตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ 4 ปัจจัยเกี่ยวกับระบบการจัดการเงินทุนหมุนเวียน คือ มีลักษณะบริหารจัดการเงินทุนเพื่อให้สามารถดำเนินกิจกรรมและใช้เป็นสวัสดิการต่างๆ ได้	ความคิดเห็นของคณะกรรมการและสมาชิก		
ตัวบ่งชี้	\bar{x}	S.D.	อันดับ
1. การระดมทุนภายในกลุ่ม เช่น การออม การลงหุ้น การบริจาค	7.75	1.71	1
2. มีการพึ่งพิงเงินทุนจากแหล่งเงินทุนภายนอก	7.28	1.88	3
3. มีคณะกรรมการบริหารจัดการกองทุนและมีระเบียบปฏิบัติที่ชัดเจน	7.51	1.63	2
4. มีคณะกรรมการตรวจสอบประเมินผล	7.26	1.67	4
รวม	7.45	1.40	

จากตาราง 37 พบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับระบบการจัดการเงินทุนหมุนเวียน มีเกณฑ์ประเมินที่มีค่าของความพึงพอใจสูงสุด คือ มีการระดมทุนภายในกลุ่ม เช่น การออม การลงหุ้น การบริจาค ($\bar{x} = 7.75$ S.D. = 1.71) รองลงมาคือคณะกรรมการบริหารจัดการกองทุน และมีระเบียบปฏิบัติที่ชัดเจน ($\bar{x} = 7.51$ S.D. = 1.63) มีการพึ่งพิงเงินทุนจากแหล่งเงินทุนภายนอก ($\bar{x} = 7.28$ S.D. = 1.88) และมีคณะกรรมการตรวจสอบประเมินผล ($\bar{x} = 7.26$ S.D. = 1.67) ตามลำดับ

5. ปัจจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณี

จากการศึกษาปัจจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณี ซึ่งกำหนดเกณฑ์การประเมินไว้ 4 เกณฑ์ ซึ่งประกอบด้วย 1) สมาชิกกลุ่มมีความร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจ ในการทำกิจกรรมต่างๆ ภายในครอบครัว เช่น การปักดำ หรือเกี่ยวข้าว การนวดข้าว การพัฒนาหมู่บ้าน 2) สมาชิกมีความร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจ ในการทำกิจกรรมต่างๆ ระหว่างในครอบครัว เช่น การปักดำ หรือเกี่ยวข้าว การนวดข้าว การพัฒนาหมู่บ้าน 3) สมาชิกกลุ่มมีความเชื่อในสิ่งศักดิ์สิทธิ์และจัดพิธีกรรม เช่น การตั้งศาลผีปู่ตา การทำบุญสารท (เช่น ไหว้บรรพบุรุษ) การสะเดาะเคราะห์ 4) สมาชิกกลุ่มมีกิจกรรมประเพณีเสริมสร้างความเคารพ ความกตัญญูกตเวที เช่น ประเพณีสงกรานต์ รดน้ำดำหัวขอพรผู้ใหญ่ การประเมินโดยทำการสุ่มตัวอย่าง คณะกรรมการและสมาชิกกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้จำนวน 80 คน ผลการศึกษา ดังตาราง 38

ตาราง 38 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยวัฒนธรรมประเพณีและตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ 5 ปัจจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณี	ความคิดเห็นของคณะกรรมการและสมาชิก			
	ตัวบ่งชี้	\bar{x}	S.D.	อันดับ
1. สมาชิกมีความร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจ ในการทำกิจกรรมต่างๆ ภายในครอบครัว เช่น การปักดำ หรือเกี่ยวข้าว การนวดข้าว การพัฒนาหมู่บ้าน		7.61	1.56	2
2. สมาชิกมีความร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจ ในการทำกิจกรรมต่างๆ ระหว่างในครอบครัว เช่น การปักดำ หรือเกี่ยวข้าว การนวดข้าว การพัฒนาหมู่บ้าน		7.58	1.49	3
3. สมาชิกกลุ่มมีความเชื่อในสิ่งศักดิ์สิทธิ์และจัดพิธีกรรม เช่น การตั้งศาลผีปูด การทำบุญสารท (เช่น ไหว้บรรพบุรุษ) การสะเดาะเคราะห์		6.96	1.77	4
4. สมาชิกกลุ่มมีกิจกรรมประเพณีเสริมสร้างความเคารพ ความกตัญญูทดเวทื เช่น ประเพณีสงกรานต์ รดน้ำดำหัวขอพรผู้ใหญ่		7.88	1.79	1
รวม		7.50	1.41	

จากตาราง 38 พบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณี มีเกณฑ์ประเมินที่มีค่าของความพึงพอใจสูงสุด คือ สมาชิกกลุ่มมีกิจกรรมประเพณีเสริมสร้างความเคารพ ความกตัญญูทดเวทื เช่น ประเพณีสงกรานต์ รดน้ำดำหัวขอพรผู้ใหญ่ ($\bar{x} = 7.88$ S.D. = 1.79) รองลงมา สมาชิกมีความร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจ ในการทำกิจกรรมต่างๆ ภายในครอบครัว เช่น การปักดำ หรือเกี่ยวข้าว การนวดข้าว การพัฒนาหมู่บ้าน ($\bar{x} = 7.61$ S.D. = 1.56) สมาชิกมีความร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจ ในการทำกิจกรรมต่างๆ ระหว่างในครอบครัว เช่น การปักดำ หรือเกี่ยวข้าว การนวดข้าว การพัฒนาหมู่บ้าน ($\bar{x} = 7.58$ S.D. = 1.49) และน้อยที่สุด สมาชิกกลุ่มมีความเชื่อ

ในสิ่งศักดิ์สิทธิ์และจัดพิธีกรรม เช่น การตั้งศาลผีปอบ การทำบุญสารท (เช่นไหว้บรรพบุรุษ) การสะเดาะเคราะห์ ($\bar{x} = 6.96$ S.D. = 1.77) ตามลำดับ

6. ปัจจัยเกี่ยวกับศาสนา ความเชื่อ

จากการศึกษาปัจจัยเกี่ยวกับเกี่ยวกับศาสนา ความเชื่อ ซึ่งกำหนดเกณฑ์การประเมินไว้ 4 เกณฑ์ ซึ่งประกอบด้วย 1) สมาชิกกลุ่มมีการร่วมกิจกรรม ปฏิบัติธรรม ทำบุญตักบาตร ในวันสำคัญทางศาสนา 2) สมาชิกกลุ่มมีการประยุกต์พัฒนาพิธีกรรมใช้ได้อย่างเหมาะสม เช่น การทำบุญผ้าป่าข้าวเปลือก 3) สมาชิกกลุ่มมีเชื่อในพิธีกรรม โชคลาง เช่น การดูตำรา ดูฤกษ์ยาม 4) สมาชิกกลุ่มมีความเคารพนอบน้อมและความกตัญญูทวดเวทต่อผู้มีพระคุณการประเมินโดยทำการสุ่มตัวอย่างคณะกรรมการและสมาชิกกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้จำนวน 80 คนผลการศึกษา ดังตาราง 39

ตาราง 39 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยศาสนา ความเชื่อและตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ 6 ปัจจัยเกี่ยวกับศาสนา ความเชื่อ	ความคิดเห็นของคณะกรรมการและสมาชิก			
	ตัวบ่งชี้	\bar{x}	S.D.	อันดับ
1. สมาชิกกลุ่มมีการร่วมกิจกรรม ปฏิบัติธรรม ทำบุญตักบาตร ในวันสำคัญทางศาสนา		7.69	1.67	2
2. สมาชิกกลุ่มมีการประยุกต์พัฒนาพิธีกรรมใช้ได้อย่างเหมาะสม เช่น การทำบุญผ้าป่าข้าวเปลือก		7.20	1.72	3
3. สมาชิกกลุ่มมีเชื่อในพิธีกรรม โชคลาง เช่น การดูตำรา ดูฤกษ์ยาม		6.28	1.92	4
4. สมาชิกกลุ่มมีความเคารพนอบน้อมและความกตัญญูทวดเวทต่อผู้มีพระคุณ		8.05	1.90	1
รวม		7.30	1.37	

จากตาราง 39 พบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับเกี่ยวกับศาสนา ความเชื่อ มีเกณฑ์ประเมินที่มีค่าระดับของความพึงพอใจสูงสุด คือ สมาชิกกลุ่มมีความเคารพอ่อนน้อมและความกตัญญูทวดเวที่ต่อผู้มีพระคุณ ($\bar{x} = 8.05$ S.D. = 1.90) รองลงมา สมาชิกกลุ่มมีการร่วมกิจกรรมปฏิบัติธรรม ทำบุญตักบาตร ในวันสำคัญทางศาสนา ($\bar{x} = 7.69$ S.D. = 1.67) สมาชิกกลุ่มมีการประยุกต์พัฒนาพิธีกรรมใช้ได้อย่างเหมาะสม เช่น การทำบุญผ้าป่าข้าวเปลือก ($\bar{x} = 7.20$ S.D. = 1.72) และน้อยที่สุด สมาชิกกลุ่มมีเชื่อในพิธีกรรม โชคลาง เช่น การดูตำรา ดูฤกษ์ยาม ($\bar{x} = 6.28$ S.D. = 1.92) ตามลำดับ

7. ปัจจัยเกี่ยวกับศักยภาพของกลุ่ม

จากการศึกษาปัจจัยเกี่ยวกับศักยภาพของกลุ่ม ซึ่งกำหนดเกณฑ์การประเมินไว้ 6 เกณฑ์ ประกอบด้วย 1) สมาชิกกลุ่มมีความสามารถมีภูมิปัญญา มีทักษะ ในการผลิต 2) สมาชิกมีการเชื่อมโยงแหล่งวัตถุดิบ เช่น การพึ่งพาอาศัยกันหรือการสั่งซื้อ การขายผลิตภัณฑ์ร่วมกัน 3) กลุ่มมีการเชื่อมโยงกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน เช่น การถ่ายทอดความรู้ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกัน 4) กลุ่มมีระเบียบ ข้อบังคับที่ชัดเจน สมาชิกยึดถือปฏิบัติได้อย่างเคร่งครัด 5) กลุ่มมีความสามารถในการผลิตได้รูปแบบผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย 6) กลุ่มมีความสามารถกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ได้เอง เช่น การใช้ผู้รู้ ผู้ชำนาญในการสร้างแบบ หรือมีตัวอย่างแบบมาตรฐาน การประเมินโดยทำการสุ่มตัวอย่างคณะกรรมการและสมาชิกกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้จำนวน 80 คนผลการศึกษา ดังตาราง 40

ตาราง 40 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยศักยภาพของกลุ่มและตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ 7 ปัจจัยเกี่ยวกับศักยภาพของกลุ่ม	ความคิดเห็นของคณะกรรมการและสมาชิก		
	ตัวบ่งชี้	\bar{x}	S.D.
1. สมาชิกกลุ่มมีความสามารถมีภูมิปัญญา มีทักษะ ในการผลิต	8.01	1.38	3
2. สมาชิกมีการเชื่อมโยงแหล่งวัตถุดิบ เช่น การพึ่งพาอาศัยกันหรือการสั่งซื้อ การขายผลิตภัณฑ์ร่วมกัน	7.41	1.31	5
3. กลุ่มมีการเชื่อมโยงกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน เช่น การถ่ายทอดความรู้ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกัน	7.48	1.51	4
4. กลุ่มมีระเบียบ ข้อบังคับที่ชัดเจน สมาชิกยึดถือปฏิบัติได้อย่างเคร่งครัด	7.03	1.37	6
5. กลุ่มมีความสามารถในการผลิตได้รูปแบบผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย	8.26	1.47	1
6. กลุ่มมีความสามารถกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ได้เอง เช่น การใช้ผู้รู้ ผู้ชำนาญในการสร้างแบบ หรือมีตัวอย่างแบบมาตรฐาน	8.04	1.62	2
รวม	7.70	1.44	

จากตาราง 40 พบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับศักยภาพของกลุ่ม มีเกณฑ์ประเมินที่มีค่าระดับของความพึงพอใจสูงสุด 4 อันดับแรก คือ กลุ่มมีความสามารถในการผลิตได้รูปแบบผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายได้ ($\bar{x} = 8.26$ S.D. = 1.47) รองลงมา กลุ่มมีความสามารถกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ได้เอง เช่น การใช้ผู้รู้ ผู้ชำนาญในการสร้างแบบ หรือมีตัวอย่างแบบมาตรฐาน ($\bar{x} = 8.04$ S.D. = 1.62) สมาชิกกลุ่มมีความสามารถมีภูมิปัญญา มีทักษะ ในการผลิต

($\bar{x} = 8.01$ S.D. = 1.38) และกลุ่มมีการเชื่อมโยงกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน เช่น การถ่ายทอดความรู้ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกัน ($\bar{x} = 7.48$ S.D. = 1.51) ตามลำดับ

8. ปัจจัยเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้

จากการศึกษาปัจจัยเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งกำหนดเกณฑ์การประเมินไว้ 5 เกณฑ์ ประกอบด้วย 1) สมาชิกกลุ่มมีความสามารถใช้เทคนิคทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ดีขึ้น เช่น การใช้มอเตอร์ไฟฟ้ามาขัด 2) สมาชิกมีความสามารถในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อเสนอผู้รับซื้อ 3) สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรคของกลุ่มเพื่อจัดทำแผนแม่บทเองได้ 4) สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการร่วมกันสำรวจแหล่งที่มาของวัตถุดิบ สำรวจต้นทุนการผลิต การคิดผลตอบแทน การหาตำแหน่งผลิตภัณฑ์ การหาส่วนแบ่งการตลาด เพื่อจัดทำแผนการผลิตและแผนการตลาด 5) สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการหาวิธีการขาย การส่งเสริมการขาย และการหาช่องทางการจัดจำหน่าย การประเมินโดยทำการสุ่มตัวอย่างคณะกรรมการและสมาชิกกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้จำนวน 80 คน ผลการศึกษา ดังตาราง 41

ตาราง 41 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยกระบวนการเรียนรู้และตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ 8 ปัจจัยเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้	ความคิดเห็นของคณะกรรมการและสมาชิก			
	ตัวบ่งชี้	\bar{x}	S.D.	อันดับ
1. สมาชิกกลุ่มมีความสามารถใช้เทคนิคทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ดีขึ้น เช่น การใช้มอเตอร์ไฟฟ้ามาขัด		8.33	1.64	1
2. สมาชิกมีความสามารถในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อเสนอผู้รับซื้อ		7.68	1.51	3
3. สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรคของกลุ่มเพื่อจัดทำแผนแม่บทเองได้		7.52	1.40	4
4. สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการร่วมกันสำรวจแหล่งที่มาของวัตถุดิบ สำรวจต้นทุนการผลิต การคิดผลตอบแทน การหาตำแหน่งผลิตภัณฑ์ การหาส่วนแบ่งการ		7.08	1.41	5

ตาราง 41 (ต่อ)

องค์ประกอบที่ 8 ปัจจัยเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้	ความคิดเห็นของคณะกรรมการและสมาชิก			
	ตัวปั้งชี้	\bar{x}	S.D.	อันดับ
ตลาด เพื่อจัดทำแผนการผลิตและแผนการตลาด				
5. สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการหาวิธีการขาย การส่งเสริมการขาย และการหาช่องทางการจัดจำหน่าย	7.95	1.64	2	
รวม	7.71	1.45		

จากตาราง 41 พบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ มีเกณฑ์ประเมินที่มีค่าของความพึงพอใจสูงสุด 4 อันดับแรก คือ สมาชิกกลุ่มมีความสามารถใช้เทคนิคทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ดีขึ้น เช่น การใช้มอเตอร์ไฟฟ้ามาขัด ($\bar{x} = 8.33$ S.D. = 1.64) รองลงมา สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการหาวิธีการขาย การส่งเสริมการขาย และการหาช่องทางการจัดจำหน่าย ($\bar{x} = 7.95$ S.D. = 1.64) สมาชิกมีความสามารถในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อเสนอผู้รับซื้อได้ ($\bar{x} = 7.68$ S.D. = 1.51) และสมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนโอกาส อุปสรรคของกลุ่มเพื่อจัดทำแผนแม่บทเองได้ ($\bar{x} = 7.52$ S.D. = 1.40) ตามลำดับ

9. ปัจจัยเกี่ยวกับการปรับตัว / การแก้ไขปัญหาชุมชน

จากการศึกษาปัจจัยเกี่ยวกับการปรับตัว/การแก้ไขปัญหาชุมชน ซึ่งกำหนดเกณฑ์การประเมินไว้ 5 เกณฑ์ ประกอบด้วย 1) สมาชิกมีความสามารถในการเปลี่ยนแปลงวิถีการผลิต เช่น กะลามมาเป็นไม้ 2) สมาชิกมีความสามารถในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีรูปแบบที่หลากหลาย 3) สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการผลิต 4) สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการบริหารจัดการด้านการตลาดร่วมกัน เช่น การขายโดยไม่ผ่านพ่อค้าคนกลาง 5) สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มภายใต้ข้อบังคับกฎระเบียบ กฎหมาย การประเมินโดยทำการสุ่มตัวอย่างคณะกรรมการและสมาชิกกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ จำนวน 80 คน ผลการศึกษา ดังตาราง 42

ตาราง 42 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยการปรับตัว/การแก้ไขปัญหาชุมชนและตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ 9 ปัจจัยเกี่ยวกับการปรับตัว/การแก้ไขปัญหาชุมชน	ความคิดเห็นของคณะกรรมการและสมาชิก			
	ตัวบ่งชี้	\bar{x}	S.D.	อันดับ
1. สมาชิกมีความสามารถในการเปลี่ยนแปลงวัตถุดิบการผลิต เช่น กะลาม่าเป็นไม้		7.55	1.84	2
2. สมาชิกมีความสามารถในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีรูปแบบที่หลากหลาย		8.05	1.47	1
3. สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการผลิต		7.25	1.54	3
4. สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการบริหารการจัดการด้านการตลาดร่วมกัน เช่น การขายโดยไม่ผ่านพ่อค้าคนกลาง		6.74	1.56	5
5. สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มภายใต้ข้อบังคับ กฎระเบียบ กฎหมาย		6.84	1.60	4
รวม		7.28	1.36	

จากตาราง 42 พบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับการปรับตัว/การแก้ไขปัญหาชุมชน มีเกณฑ์ประเมินที่มีค่าของความพึงพอใจสูงสุด 4 อันดับแรก คือ สมาชิกมีความสามารถในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีรูปแบบที่หลากหลาย ($\bar{x} = 8.05$ S.D. = 1.47) รองลงมา สมาชิกมีความสามารถในการเปลี่ยนแปลงวัตถุดิบการผลิต เช่น กะลาม่าเป็นไม้ ($\bar{x} = 7.55$ S.D. = 1.84) สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการผลิต ($\bar{x} = 7.25$ S.D. = 1.54) และสมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มภายใต้ข้อบังคับ กฎระเบียบ กฎหมาย ($\bar{x} = 6.84$ S.D. = 1.60) ตามลำดับ

10. ปัจจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจของชุมชน

จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจชุมชน ซึ่งกำหนดเกณฑ์การประเมินไว้ 5 เกณฑ์ ประกอบด้วย 1) สมาชิกกลุ่มมีอาชีพเสริม สามารถสร้างงาน สร้างรายได้อย่างต่อเนื่อง 2) ในชุมชนมีแหล่งเงินทุนให้สมาชิกได้กู้ยืมได้มากกว่า 1 แหล่ง 3) สมาชิกกลุ่มมีรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์เพิ่มมากกว่าเดิม 4) สมาชิกกลุ่มมีความสามารถปลูกต้นไม้เพื่อเป็นแหล่งวัตถุดิบในชุมชน 5) สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการระดมทุนหรือหาแหล่งเงินทุนเพิ่มมากขึ้น การประเมินโดยทำการสุ่มตัวอย่างคณะกรรมการและสมาชิกกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ จำนวน 80 คน ผลการศึกษา ดังตาราง 43

ตาราง 43 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยเศรษฐกิจชุมชนและตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ 10 ปัจจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจชุมชน	ความคิดเห็นของคณะกรรมการและสมาชิก			
	ตัวบ่งชี้	\bar{x}	S.D.	อันดับ
1. สมาชิกกลุ่มมีอาชีพเสริม สามารถสร้างงาน สร้างรายได้อย่างต่อเนื่อง		8.11	1.38	1
2. ในชุมชนมีแหล่งเงินทุนให้สมาชิกได้กู้ยืมได้มากกว่า 1 แหล่ง		7.74	1.47	2
3. สมาชิกกลุ่มมีรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์เพิ่มมากกว่าเดิม		7.55	1.24	3
4. สมาชิกกลุ่มมีความสามารถปลูกต้นไม้เพื่อเป็นแหล่งวัตถุดิบในชุมชน		5.66	2.09	5
5. สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการระดมทุนหรือหาแหล่งเงินทุนเพิ่มมากขึ้น		5.93	1.73	4
รวม		6.99	1.31	

จากตาราง 43 พบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจชุมชน มีเกณฑ์ประเมินที่มีค่าของความพึงพอใจสูงสุด 4 อันดับแรก คือ สมาชิกกลุ่มมีอาชีพเสริม สามารถสร้างงาน สร้างรายได้อย่างต่อเนื่องได้ ($\bar{x} = 8.11$ S.D. = 1.38) รองลงมา ในชุมชนมีแหล่งเงินทุนให้สมาชิกได้กู้ยืมได้

มากกว่า 1 แห่ง ($\bar{x} = 7.74$ S.D. = 1.47) สมาชิกกลุ่มมีรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์เพิ่มมากกว่าเดิมได้ ($\bar{x} = 7.55$ S.D. = 1.24) และสมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการระดมทุนหรือหาแหล่งเงินทุนเพิ่มมากขึ้นได้ ($\bar{x} = 5.93$ S.D. = 1.73) ตามลำดับ

11. ปัจจัยเกี่ยวกับการตลาด

จากการศึกษาปัจจัยเกี่ยวกับการตลาด ซึ่งกำหนดเกณฑ์การประเมินไว้ 4 เกณฑ์ ประกอบด้วย 1) สมาชิกสามารถผลิตได้ทั้งปริมาณและคุณภาพตามที่ลูกค้าต้องการได้อย่างต่อเนื่อง 2) สมาชิกสามารถกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมเกิน 70% ของชนิดผลิตภัณฑ์ทั้งหมด 3) กลุ่มมีช่องทางการจัดจำหน่ายที่สามารถเพิ่มยอดจำหน่ายได้มากขึ้น 4) กลุ่มมีแนวทางการส่งเสริมการขายเพื่อเป็นแรงจูงใจในการตัดสินใจซื้อของลูกค้าการประเมินโดยทำการสุ่มตัวอย่างคณะกรรมการและสมาชิกกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ จำนวน 80 คน ผลการศึกษา ดังตาราง 44

ตาราง 44 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยการตลาดและตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ 11 ปัจจัยเกี่ยวกับการตลาด	ความคิดเห็นของคณะกรรมการและสมาชิก		
	\bar{x}	S.D.	อันดับ
ตัวบ่งชี้			
1. สมาชิกสามารถผลิตได้ทั้งปริมาณและคุณภาพตามที่ลูกค้าต้องการได้อย่างต่อเนื่อง	8.15	1.52	1
2. สมาชิกสามารถกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมเกิน 70% ของชนิดผลิตภัณฑ์ทั้งหมด	6.63	2.16	4
3. กลุ่มมีช่องทางการจัดจำหน่ายที่สามารถเพิ่มยอดจำหน่ายได้มากขึ้น	7.49	1.48	3
4. กลุ่มมีแนวทางการส่งเสริมการขายเพื่อเป็นแรงจูงใจในการตัดสินใจซื้อของลูกค้า	7.51	1.57	2
รวม	7.44	1.39	

จากตาราง 44 พบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับการตลาด มีเกณฑ์ประเมินที่มีค่าระดับของความพึงพอใจสูงสุด คือ สมาชิกสามารถผลิตได้ทั้งปริมาณและคุณภาพตามที่ลูกค้าต้องการได้อย่างต่อเนื่อง ($\bar{x} = 8.15$ S.D. = 1.52) รองลงมา กลุ่มมีแนวทางการส่งเสริมการขายเพื่อเป็นแรงจูงใจในการตัดสินใจซื้อของลูกค้า ($\bar{x} = 7.51$ S.D. = 1.57) กลุ่มมีช่องทางการจัดจำหน่ายที่สามารถเพิ่มยอดจำหน่ายได้มากขึ้น ($\bar{x} = 7.49$ S.D. = 1.48) และน้อยที่สุด สมาชิกสามารถกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมเกิน 70% ของชนิดผลิตภัณฑ์ทั้งหมด ($\bar{x} = 6.63$ S.D. = 2.16) ตามลำดับ

สรุปปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวของการดำเนินงานธุรกิจชุมชนกลุ่มผลิตภัณฑ์จากไม้ตำบลหนองบอน

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มผลิตภัณฑ์จากไม้ไม่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวของการดำเนินงานธุรกิจชุมชน ซึ่งกำหนดตัวชี้วัดไว้ 11 ตัวชี้วัด ซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านบริบทชุมชน คือ การดำรงชีวิตความเป็นอยู่ของคนใน ชุมชน 2) ด้านผู้นำและคณะกรรมการกลุ่ม คือ การมีภาวะความเป็นผู้นำ 3) ด้านสมาชิกกลุ่มให้ความร่วมมือดี คือ มีลักษณะร่วม กำหนดระเบียบ ข้อบังคับตำแหน่ง บทบาทหน้าที่ เพื่อให้สมาชิกดำเนินกิจกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ 4) ด้านระบบการจัดการการเงินทุนหมุนเวียน คือ การบริหารการจัดการการเงินทุนเพื่อให้สามารถดำเนินกิจกรรมและใช้เป็นสวัสดิการต่างๆ ได้ 5) ด้านวัฒนธรรมประเพณี คือ สมาชิกมีพฤติกรรมที่ได้ทำกิจกรรมภายในกลุ่มในลักษณะร่วมมือร่วมแรง ร่วมใจ โดยไม่มีการจ้างทำงาน 6) ด้านศาสนา ความเชื่อ การดำรงชีวิตและอยู่ร่วมกันอย่างสันติ คือ การนำหลักธรรมคำสั่งสอน ศาสนามาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจในการดำรงชีวิต 7) ด้านศักยภาพของกลุ่ม ความสามารถในการทำงานร่วมกันของสมาชิกในระบบกลุ่ม คือ การแสดงถึงความมีส่วนร่วมกิจกรรมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานของกลุ่ม 8. ด้านกระบวนการเรียนรู้ ความสามารถในการเสริมสร้างความรู้ของสมาชิก คือ การแสดงถึงการศึกษาค้นคว้าความรู้เพื่อให้เกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ในการทำงานของกลุ่ม 9) ด้านการปรับตัว/ การแก้ไขปัญหาชุมชน การที่สมาชิกมีพฤติกรรมที่แสดงถึงความสามารถเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต การพัฒนาการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์การตลาดและกฎหมาย 10) ด้านเศรษฐกิจชุมชน ข้อมูลที่เกี่ยวกับปัจจัยการผลิต เช่น การประกอบอาชีพ การใช้ประโยชน์ในที่ดินทำกิน แหล่งเงินทุน 11) ด้านการตลาด คือ การที่กลุ่มมีแผนงานหรือมีแนวทางการตลาดที่ชัดเจน การประเมินโดยทำการสุ่มตัวอย่าง คณะกรรมการและสมาชิกกลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ จำนวน 80 คน ผลการศึกษา ดังตาราง 45

ตาราง 45 แสดงองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวของการดำเนินงาน
ธุรกิจชุมชนผลิตภัณฑ์จากไม้

องค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลว ของการดำเนินงานธุรกิจชุมชน	คณะกรรมการและสมาชิก ให้ความคิดเห็น		
	\bar{x} รวม	S.D. รวม	อันดับ
1. ด้านบริบทชุมชน คือการดำรงชีวิตความเป็นอยู่ของคน ในชุมชน	7.04	1.32	10
2. ด้านผู้นำและคณะกรรมการกลุ่ม คือ การมีภาวะความเป็น ผู้นำ	8.24	1.55	1
3. ด้านสมาชิกกลุ่มให้ความร่วมมือดี คือ มีลักษณะ ร่วม กำหนดระเบียบ ข้อบังคับตำแหน่ง บทบาทหน้าที่ เพื่อให้สมาชิกดำเนินกิจกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ	8.15	1.53	2
4. ด้านระบบการจัดการเงินทุนหมุนเวียน คือ การบริหาร การจัดการการเงินทุนเพื่อให้สามารถดำเนินกิจกรรมและใช้ เป็นสวัสดิการต่างๆ ได้	7.45	1.40	6
5. ด้านวัฒนธรรมประเพณี คือ สมาชิกมีพฤติกรรมที่ได้ กิจกรรมภายในกลุ่มในลักษณะร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจ โดยไม่มีภารกิจทำงาน	7.50	1.41	5
6. ด้านศาสนา ความเชื่อ การดำรงชีวิตและอยู่ร่วมกันอย่าง สันติ คือ การนำหลักธรรมคำสั่งสอน ศาสนามาเป็นเครื่อง ยึดเหนี่ยวจิตใจในการดำรงชีวิต	7.30	1.37	8
7. ด้านศักยภาพของกลุ่ม ความสามารถในการทำงานร่วมกัน ของสมาชิกในระบบกลุ่ม คือ การแสดงถึงความมีส่วนร่วม กิจกรรมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานของกลุ่ม	7.70	1.44	4
8. ด้านกระบวนการเรียนรู้ ความสามารถในการเสริมสร้าง ความรู้ของสมาชิก คือ การแสดงถึงการศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพื่อ	7.71	1.45	3

ตาราง 45 (ต่อ)

องค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลว ของการดำเนินงานธุรกิจชุมชน	คณะกรรมการและสมาชิก ให้ความคิดเห็น		
	\bar{x} รวม	S.D. รวม	อันดับ
ตัวชี้วัด			
ให้เกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ในการทำงานของกลุ่ม			
9. ด้านการปรับตัว / การแก้ไขปัญหาชุมชน การที่สมาชิกมี พฤติกรรมที่แสดงถึงความสามารถการเปลี่ยนแปลง วัตถุดิบ การพัฒนาการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์การตลาด และกฎหมาย	7.28	1.36	9
10. ด้านเศรษฐกิจชุมชน ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยการผลิต เช่น การประกอบอาชีพ การใช้ประโยชน์ในที่ดินทำกิน แหล่งเงินกู้	6.99	1.31	11
11. ด้านการตลาด คือการที่กลุ่มมีแผนงานหรือมีแนวทาง การตลาดที่ชัดเจน	7.44	1.39	7

จากตาราง 45 พบว่า องค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวของ
การดำเนินงานธุรกิจชุมชน มีเกณฑ์ประเมินที่มีค่าระดับของความพึงพอใจสูงสุด คือ ปัจจัยเกี่ยวกับ
ผู้นำและคณะกรรมการกลุ่ม คือ การมีภาวะความเป็นผู้นำ ($\bar{x} = 8.24$ S.D. = 1.55) อันดับที่ 2
สมาชิกกลุ่มให้ความร่วมมือดี คือ มีลักษณะร่วม กำหนดระเบียบ ข้อบังคับตำแหน่ง บทบาท
หน้าที่ เพื่อให้สมาชิกดำเนินกิจกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 8.15$ S.D. = 1.53) อันดับที่ 3
ด้านกระบวนการเรียนรู้ ความสามารถในการเสริมสร้างความรู้ของสมาชิก คือ การแสดงถึง
การศึกษาหาความรู้เพื่อให้เกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ในการทำงานของกลุ่ม ($\bar{x} = 7.71$ S.D. = 1.45)
อันดับที่ 4 สักยภาพของกลุ่ม ความสามารถในการทำงานร่วมกันของสมาชิกในระบบกลุ่ม คือ
การแสดงถึงความมีส่วนร่วมกิจกรรมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานของกลุ่ม ($\bar{x} = 7.70$

S.D. = 1.44) อันดับที่ 5 ด้านวัฒนธรรมประเพณี คือ สมาชิกมีพฤติกรรมที่ได้ทำกิจกรรมภายในกลุ่มในลักษณะร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจ โดยไม่มีการจ้างทำงาน ($\bar{x} = 7.50$ S.D. = 1.41) อันดับที่ 6 ด้านระบบการจัดการการเงินทุนหมุนเวียน คือ การบริหารการจัดการการเงินทุนเพื่อให้สามารถดำเนินกิจกรรมและใช้เป็นสวัสดิการต่างๆ ($\bar{x} = 7.45$ S.D. = 1.40) อันดับที่ 7 ด้านการตลาด คือ การที่กลุ่มมีแผนงานหรือมีแนวทางการตลาดที่ชัดเจน ($\bar{x} = 7.44$ S.D. = 1.39) อันดับที่ 8 ด้านศาสนา ความเชื่อ การดำรงชีวิตและอยู่ร่วมกันอย่างสันติ คือ การนำหลักธรรมคำสั่งสอน ศาสนามาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจในการดำรงชีวิต ($\bar{x} = 7.30$ S.D. = 1.37) อันดับที่ 9 ด้าน การปรับตัว / การแก้ไขปัญหาชุมชน การที่สมาชิกมีพฤติกรรมที่แสดงถึงความสามารถในการเปลี่ยนแปลงวัตถุดิบ การพัฒนาการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์การตลาดและกฎหมาย ($\bar{x} = 7.28$ S.D. = 1.36) อันดับที่ 10 ด้านบริบทชุมชน คือ การดำรงชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชน ($\bar{x} = 7.04$ S.D. = 1.32) และอันดับสุดท้าย ด้านเศรษฐกิจชุมชน ฐานะทางเศรษฐกิจ คือ ข้อมูลที่เกี่ยวกับปัจจัย การผลิต เช่น การประกอบอาชีพ การใช้ประโยชน์ในที่ดินทำกิน แหล่งเงินกู้ ($\bar{x} = 6.99$ S.D. = 1.31) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวของธุรกิจชุมชน

ผลการศึกษาค้นคว้าประกอบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวของการดำเนินงานธุรกิจชุมชน มีเกณฑ์ประเมินที่มีค่าระดับคะแนนของความพึงพอใจทำให้ทราบว่าสมาชิกกลุ่มผลิตภัณฑ์จากไม้ ให้ระดับคะแนนความคิดเห็นของปัจจัยต่างๆว่าลักษณะของธุรกิจชุมชนที่เข้มแข็งนั้นเป็นอย่างไรและให้ความสำคัญมากน้อยเพียงใด ในขั้นตอนต่อไปจะเป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวของการดำเนินงานธุรกิจชุมชนแต่ละปัจจัยว่า นอกจากปัจจัยเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อการทำงานของธุรกิจชุมชนแล้วจะมีผลกระทบต่อกันหรือมีความสัมพันธ์กันหรือไม่

สำหรับรายละเอียดของปัจจัยของเกณฑ์ประเมินมีดังนี้

1. ปัจจัยด้านบริบทชุมชน
2. ปัจจัยด้านผู้นำและคณะกรรมการกลุ่ม
3. ปัจจัยด้านสมาชิกกลุ่ม
4. ปัจจัยด้านระบบการจัดการการเงินทุนหมุนเวียน
5. ปัจจัยด้านวัฒนธรรมประเพณี
6. ปัจจัยด้านด้านศาสนา ความเชื่อ
7. ปัจจัยด้านศักยภาพของกลุ่ม

8. ปัจจัยด้านกระบวนการเรียนรู้
9. ปัจจัยด้านการปรับตัว / การแก้ไขปัญหาชุมชน
10. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจชุมชน
11. ปัจจัยด้านการตลาด

การเสนอผลการวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวของการดำเนินงานของธุรกิจชุมชนได้พิจารณาจากข้อมูลเบื้องต้นของแต่ละปัจจัยทั้ง 11 ปัจจัย ผลการศึกษา ดังตาราง 46 - 47

ตาราง 46 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความถี่และความถี่ของการดำเนินงานกลุ่มธุรกิจชุมชนผลิตภัณฑ์จากไม้

ตัวแปร	บริบทชุมชน	ผู้นำ/กรรมการ	สมาชิกกลุ่ม	การเงินหมุนเวียน	วัฒนธรรมประเพณี	ศาสนาความเชื่อ	ศักยภาพของกลุ่ม	กระบวนการเรียนรู้	การปรับตัว/แก้ไขปัญหา	เศรษฐกิจชุมชน	การตลาด
Pearson Correlation											
บริบทชุมชน	1.000	.061	.190	.166	.163	-.088	-.057	-.066	.235*	-.160	.068
ผู้นำ/กรรมการ		1.000	.161	.138	.024	-.070	-.074	-.007	.120	-.052	.084
สมาชิกกลุ่ม			1.000	.236*	.200	.097	.089	-.231*	.178	.072	.247*
การเงินหมุนเวียน				1.000	.197	.216	.034	-.053	.053	-.056	.194
วัฒนธรรมประเพณี					1.000	.229*	.030	-.138	.272*	-.244*	.132
ศาสนาความเชื่อ						1.000	.170	.068	.057	.036	.305**
ศักยภาพของกลุ่ม							1.000	.087	.200	.235*	.131
กระบวนการเรียนรู้								1.000	-.060	-.095	-.096
การปรับตัว/แก้ไขปัญหา									1.000	-.103	.064
เศรษฐกิจชุมชน										1.000	-.020
การตลาด											1.000

* P < 0.05 = Singnificant

** P < 0.01 = Highly singnificant

จากตาราง 47 แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ที่ทำการศึกษามีผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวของการดำเนินงานธุรกิจชุมชนกลุ่มผลิตภัณฑ์จากไม้และแสดงผลการทดสอบทางสถิติวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Version 10) ดังนี้

1. ปัจจัยด้านบริบทชุมชนกับปัจจัยด้านการปรับตัว / และการแก้ไขปัญหาชุมชน มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) และมีทิศทางในทางเดียวกัน นั่นคือ ปัจจัยด้านบริบทชุมชนเพิ่มขึ้นก็จะทำให้สัดส่วนปัจจัยด้านการปรับตัว / และการแก้ไขปัญหาชุมชนเพิ่มขึ้นด้วยและถ้าปัจจัยด้านบริบทชุมชนลดลงก็จะทำให้สัดส่วนปัจจัยด้านการปรับตัว / และการแก้ไขปัญหาชุมชนลดลงด้วย

2. ปัจจัยด้านสมาชิกกลุ่มกับปัจจัยด้านระบบการจัดการเงินทุนหมุนเวียนมีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) และมีทิศทางในทางเดียวกัน นั่นคือ ปัจจัยด้านสมาชิกกลุ่มเพิ่มขึ้นก็จะทำให้สัดส่วนปัจจัยด้านระบบการจัดการเงินทุนหมุนเวียนเพิ่มขึ้นด้วยและถ้าปัจจัยด้านสมาชิกกลุ่มลดลงก็จะทำให้สัดส่วนปัจจัยด้านระบบการจัดการเงินทุนหมุนเวียนลดลงด้วย

3. ปัจจัยด้านสมาชิกกลุ่มกับปัจจัยด้านกระบวนการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) และมีทิศทางในทางตรงกันข้าม นั่นคือ ปัจจัยด้านสมาชิกกลุ่มเพิ่มขึ้นก็จะทำให้สัดส่วนปัจจัยด้านกระบวนการเรียนรู้ลดลงและถ้าปัจจัยด้านสมาชิกกลุ่มลดลงก็จะทำให้สัดส่วนปัจจัยด้านกระบวนการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

4. ปัจจัยด้านสมาชิกกลุ่มกับปัจจัยด้านการตลาด มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) และมีทิศทางในทางเดียวกัน นั่นคือ ปัจจัยด้านสมาชิกกลุ่มเพิ่มขึ้นก็จะทำให้สัดส่วนปัจจัยด้านการตลาดเพิ่มขึ้นด้วย และถ้าปัจจัยด้านสมาชิกกลุ่มลดลงก็จะทำให้สัดส่วนปัจจัยด้านการตลาดลดลงด้วย

5. ปัจจัยด้านวัฒนธรรมประเพณีกับปัจจัยด้านศาสนา ความเชื่อ มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) และมีทิศทางในทางเดียวกัน นั่นคือ ปัจจัยด้านวัฒนธรรมประเพณีเพิ่มขึ้นก็จะทำให้สัดส่วนปัจจัยด้านศาสนา ความเชื่อ เพิ่มขึ้นด้วยและถ้าปัจจัยด้านวัฒนธรรมประเพณีลดลง ก็จะทำให้สัดส่วนปัจจัยด้านศาสนาความเชื่อลดลงด้วย

6. ปัจจัยด้านวัฒนธรรมประเพณีกับปัจจัยด้านการปรับตัว / และการแก้ไขปัญหาชุมชน มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) และมีทิศทางในทางเดียวกัน นั่นคือ ปัจจัยด้านวัฒนธรรมประเพณีเพิ่มขึ้นก็จะทำให้สัดส่วนปัจจัยด้านด้านการปรับตัว/และการแก้ไข

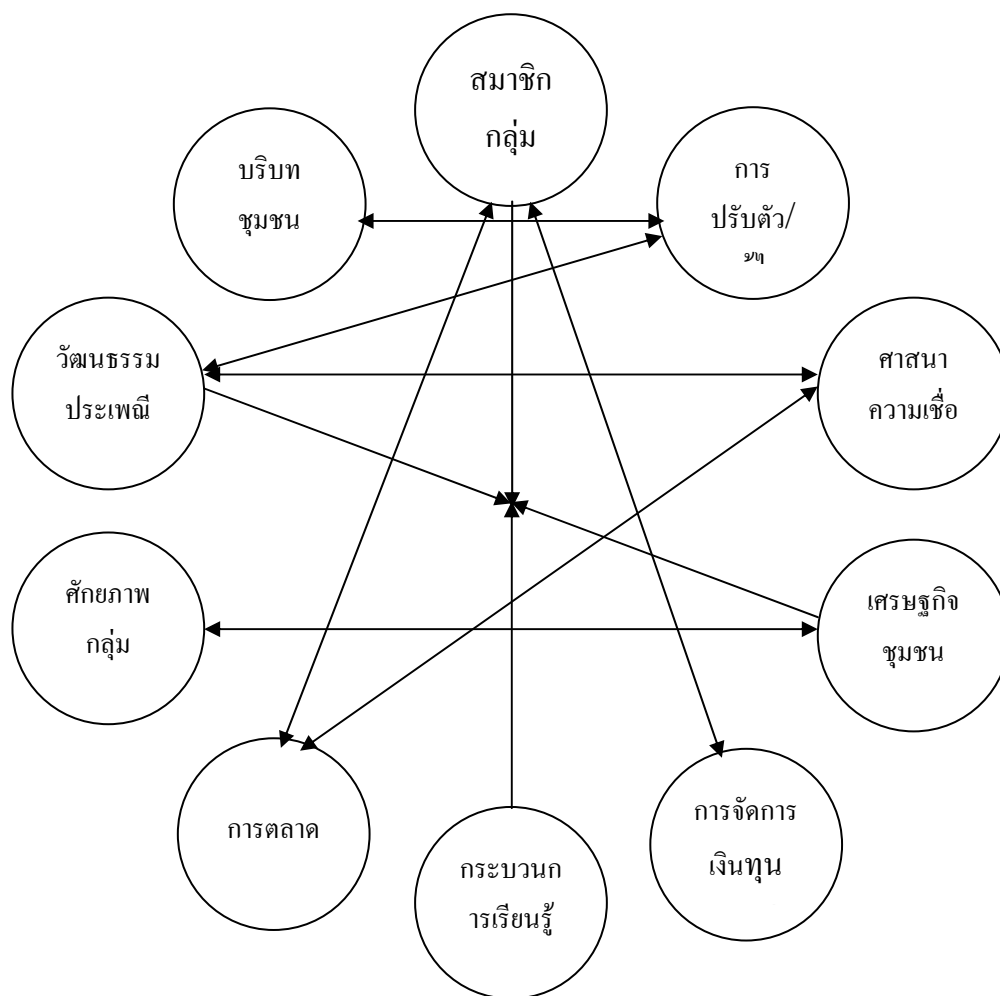
ปัญหาชุมชน เพิ่มขึ้นด้วยและถ้าปัจจัยด้านวัฒนธรรมประเพณีลดลง ก็จะทำให้สัดส่วนปัจจัยด้านการปรับตัว/และการแก้ไขปัญหาชุมชน ลดลงด้วย

7. ปัจจัยด้านวัฒนธรรมประเพณีกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจชุมชน มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) และมีทิศทางในทางตรงกันข้าม นั่นคือ ปัจจัยด้านวัฒนธรรมประเพณีเพิ่มขึ้นก็จะทำให้สัดส่วนปัจจัยด้านเศรษฐกิจชุมชนลดลงและถ้าปัจจัยด้านวัฒนธรรมประเพณีลดลงก็จะทำให้สัดส่วนปัจจัยด้านเศรษฐกิจชุมชนเพิ่มขึ้น

8. ปัจจัยด้านศาสนา ความเชื่อ กับปัจจัยด้านการตลาด มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) และมีทิศทางในทางเดียวกัน นั่นคือ ปัจจัยด้านศาสนา ความเชื่อเพิ่มขึ้นก็จะทำให้สัดส่วนปัจจัยด้านการตลาด เพิ่มขึ้นและถ้าปัจจัยด้านศาสนา ความเชื่อ ลดลงก็จะทำให้สัดส่วนปัจจัยด้านการตลาดลดลงด้วย

9. ปัจจัยด้านศักยภาพกลุ่ม กับปัจจัยด้านเศรษฐกิจชุมชน มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) และมีทิศทางในทางเดียวกัน นั่นคือ ปัจจัยด้านศักยภาพกลุ่มเพิ่มขึ้นก็จะทำให้สัดส่วนปัจจัยด้านเศรษฐกิจชุมชน เพิ่มขึ้นและถ้าปัจจัยด้านศักยภาพกลุ่ม ลดลงก็จะทำให้สัดส่วนปัจจัยด้านเศรษฐกิจชุมชน ลดลงด้วย

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวของการดำเนินงานธุรกิจชุมชนกลุ่มผลิตภัณฑ์จากไม้ ดังกล่าวข้างต้นนำมาสร้างแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ดังภาพประกอบ 20

ภาพประกอบ 20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวของ
การดำเนินงานกลุ่มผลิตภัณฑ์จากไม้

หมายเหตุ \longleftrightarrow = ความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

\longrightarrow \longleftarrow = ความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม

จากภาพประกอบ 20 แสดงว่า

1. ปัจจัยด้านบริบทชุมชน กับปัจจัยด้านการปรับตัว/และการแก้ไขปัญหาชุมชน (Adapt) มีความสัมพันธ์ต่อกันทางสถิติ ($P < 0.05$) กล่าวคือ ปัจจัยด้านบริบทชุมชนนั้นคนในชุมชนมีความรักความสามัคคีปรองดองกัน มีความผูกพันความเป็นเครือญาติกันสูง มีความรักความสงบสุข มีการศึกษา มีความรู้ มีสุขภาพอนามัยที่ดี มีระเบียบวินัย ใช้แรงงานในครอบครัว

มีความรู้ความชำนาญ มีฝีมือในการผลิต มีความรักความเอื้ออาทรต่อกัน มีความรักความหวงแหน และมีจิตสำนึกที่ร่วมกันพัฒนาชุมชนอย่างจริงจัง และมีแหล่งเงินทุนในหมู่บ้านหลายแหล่ง สิ่งเหล่านี้จะส่งผลให้เกิดปัจจัยด้านการปรับตัว/การแก้ไขปัญหาชุมชน ทำให้สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการเปลี่ยนแปลงวัตถุดิบการผลิต พัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีรูปแบบที่หลากหลาย นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการผลิต มีความสามารถในการบริหารการจัดการ ด้านการตลาด ร่วมกันและมีการดำเนินกิจกรรมกลุ่มภายใต้ข้อบังคับ กฎระเบียบ กฎหมาย โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

2. ปัจจัยด้านสมาชิกกลุ่มกับปัจจัยด้านระบบการจัดการเงินทุนหมุนเวียนมีความสัมพันธ์ต่อกันทางสถิติ ($P < 0.05$) กล่าวคือ ปัจจัยด้านสมาชิกต้องมีความตระหนักและยึดถือกฎระเบียบ ข้อบังคับของกลุ่มอย่างเคร่งครัด มีความสามัคคี และให้ความร่วมมือในการร่วมคิดร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบและรับผลประโยชน์ร่วมกัน สิ่งเหล่านี้จะส่งผลให้เกิดปัจจัยด้านระบบการจัดการเงินทุนหมุนเวียน โดยมีการระดมทุนภายในกลุ่ม เช่น การออม การลงหุ้น การบริจาค มีการพึ่งพิงเงินทุนจากแหล่งเงินทุนภายนอกชุมชน มีคณะกรรมการบริหารการจัดการเงินทุน มีระเบียบปฏิบัติที่ชัดเจนและมีคณะกรรมการตรวจสอบประเมินผล โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

3. ปัจจัยด้านสมาชิกกลุ่มกับปัจจัยด้านกระบวนการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์ต่อกันทางสถิติ ($P < 0.05$) กล่าวคือ ปัจจัยด้านสมาชิกกลุ่ม สมาชิกมีความตระหนักและยึดถือกฎระเบียบ ข้อบังคับของกลุ่มอย่างเคร่งครัด มีความสามัคคี และให้ความร่วมมือในการร่วมคิดร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบและรับผลประโยชน์ร่วมกัน สิ่งเหล่านี้จะส่งผลให้เกิดปัจจัยด้านกระบวนการเรียนรู้สมาชิกกลุ่มมีความสามารถใช้เทคนิคการผลิตทำให้ผลิตภัณฑ์ดีขึ้น เช่น การใช้มอเตอร์ไฟฟ้ามาใช้ขัด ความสามารถในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อเสนอผู้รับซื้อ ความสามารถในการร่วมกันวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรคของกลุ่มอันจะนำไปสู่การจัดทำแผนแม่บทชุมชนเองได้ ความสามารถในการร่วมกันสำรวจต้นทุนการผลิต การคิดต้นทุนผลตอบแทน การหาตำแหน่งผลิตภัณฑ์ การหาส่วนแบ่งการตลาด เพื่อนำมาจัดทำแผนการผลิตและแผนการตลาด นอกจากนี้ยังต้องรู้จักเรียนรู้ร่วมกันในการหาวัตถุดิบ วิธีการขาย การส่งเสริมการขาย การหาช่องทางการจัดจำหน่ายของกลุ่มเองได้ จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยทั้ง 2 มีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้าม ($P < 0.05$) กล่าวคือ ปัจจัยด้านสมาชิกกลุ่มมีมากแต่ในทางตรงกันข้ามปัจจัยด้านกระบวนการเรียนรู้มีน้อยโดยเฉพาะอย่างยิ่งการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค การจัดทำแผนแม่บท การจัดทำแผนการผลิต การจัดทำแผนการตลาด เนื่องจากกลุ่มผลิตภัณฑ์จากไม้ซาดการวิเคราะห์ตัวเอง ดังนั้นกลุ่มผลิตภัณฑ์จากไม้จะต้องร่วมกัน

เสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ดังกล่าวให้สูงขึ้นสอดคล้องกับปัจจัยด้านสมาชิกกลุ่มจนมีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันอันนำไปสู่การพัฒนาที่เข้มแข็งและการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

4. ปัจจัยด้านสมาชิกกลุ่มกับปัจจัยด้านการตลาดมีความสัมพันธ์ต่อกันทางสถิติ ($P < 0.05$) กล่าวคือ ปัจจัยด้านสมาชิกกลุ่ม สมาชิกมีความตระหนักและยึดถือกฎระเบียบ ข้อบังคับของกลุ่มอย่างเคร่งครัด มีความสามัคคี และให้ความร่วมมือในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบและรับผลประโยชน์ร่วมกัน สิ่งเหล่านี้จะส่งผลให้เกิดกับปัจจัยด้านการตลาด สมาชิกสามารถผลิตได้ทั้งปริมาณและคุณภาพตามที่ลูกค้าต้องการได้อย่างต่อเนื่อง สามารถกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมเกิน 70% ของชนิดผลิตภัณฑ์ทั้งหมด มีช่องทางการจัดจำหน่ายที่สามารถเพิ่มยอดจำหน่ายได้มากขึ้น และกลุ่มมีแนวทางการส่งเสริมการขายเพื่อเป็นแรงจูงใจในการตัดสินใจซื้อของลูกค้า โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

5. ปัจจัยด้านวัฒนธรรมประเพณีกับปัจจัยด้านศาสนา ความเชื่อ มีความสัมพันธ์ต่อกันทางสถิติ ($P < 0.05$) กล่าวคือ ปัจจัยด้านวัฒนธรรมประเพณี สมาชิกมีความร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจในการทำกิจกรรมต่างๆ ภายในครอบครัว และระหว่างครอบครัว สมาชิกมีความเชื่อในสิ่งศักดิ์สิทธิ์และจัดพิธีกรรม มีกิจกรรมประเพณีเสริมสร้างความเคารพ ความกตัญญูต่เวที สิ่งเหล่านี้จะส่งผลให้เกิดปัจจัยด้านศาสนา ความเชื่อ เพิ่มขึ้นโดยจิตสำนึกของสมาชิกกลุ่มมีการร่วมกิจกรรมปฏิบัติธรรม ทำบุญตักบาตรในวันสำคัญทางศาสนา สมาชิกกลุ่มมีการประยุกต์พัฒนาพิธีกรรมมาใช้ได้อย่างเหมาะสม เช่น การทำบุญ ฝ่าป่าข้าวเปลือก มีความเชื่อในพิธีกรรม โขกลาง เช่น การดูตำรา ดูฤกษ์ยาม มีความเคารพนอบน้อมและกตัญญูต่เวทีต่อผู้มีพระคุณ ประเด็นดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ากลุ่มผลิตภัณฑ์จากไม้มีวัฒนธรรมประเพณีที่ดียังมีความร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจ ทำกิจกรรมภายในครอบครัว ระหว่างครอบครัวกัน เช่น การใช้แรงงานภายในครอบครัวประกอบอาชีพผลิตภัณฑ์จากไม้ ไม้พยพไปขายแรงงานนอกชุมชนจนกลายเป็นวัฒนธรรมการพึ่งตนเองของชุมชนเช่นเดียวกับการนับถือศาสนา ความเชื่อ สมาชิกกลุ่มมีการร่วมกิจกรรมทางศาสนา มีความเคารพนอบน้อมกตัญญูต่เวทีต่อผู้มีพระคุณ ซึ่งทำให้เป็นครอบครัวสงบสุขและสามารถประยุกต์พิธีกรรมต่างๆ มาใช้ให้เกิดเป็นทุนของชุมชน จึงมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

6. ปัจจัยด้านวัฒนธรรมประเพณีกับปัจจัยด้านการปรับตัว / และการแก้ไขปัญหาชุมชน มีความสัมพันธ์ต่อกันทางสถิติ ($P < 0.05$) กล่าวคือ ปัจจัยด้านวัฒนธรรมประเพณีสมาชิกมีความร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจในการทำกิจกรรมต่างๆ ภายในครอบครัว และระหว่างครอบครัว เช่น การใช้แรงงานภายในครอบครัวประกอบอาชีพผลิตภัณฑ์จากไม้ ไม้พยพไปขายแรงงานนอก

ชุมชนจนกลายเป็นวัฒนธรรมการพึ่งตนเองของชุมชน สมาชิกมีความเชื่อในสิ่งศักดิ์สิทธิ์และจัดพิธีกรรม มีกิจกรรมประเพณีเสริมสร้างความเคารพ ความกตัญญูต่อกัน สิ่งเหล่านี้จะส่งผลให้เกิดกับปัจจัยด้านการปรับตัว / และการแก้ไขปัญหาชุมชน โดยสมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการเปลี่ยนแปลงวัตถุดิบการผลิตพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีรูปแบบที่หลากหลายโดยนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการผลิตมีความสามารถในการบริหารจัดการด้านการตลาดร่วมกัน และมีการดำเนินกิจกรรมกลุ่มภายใต้ข้อบังคับ กฎระเบียบ กฎหมาย นอกจากนี้แล้วยังสามารถแก้ไขปัญหาชุมชนด้านการขาดแคลนแรงงานได้อีกทางหนึ่งด้วยจึงมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

7. ปัจจัยด้านวัฒนธรรมประเพณีกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจชุมชน มีความสัมพันธ์ต่อกันทางสถิติ ($P < 0.05$) กล่าวคือ ปัจจัยด้านวัฒนธรรมประเพณีสมาชิกมีความร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจในการทำกิจกรรมต่างๆ ภายในครอบครัว และระหว่างครอบครัว สมาชิกมีความเชื่อในสิ่งศักดิ์สิทธิ์และจัดพิธีกรรม มีกิจกรรมประเพณีเสริมสร้างความเคารพ ความกตัญญูต่อกัน สิ่งเหล่านี้ส่งผลให้เกิดกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจชุมชน โดยสมาชิกกลุ่มมีอาชีพเสริมสามารถสร้างงานสร้างรายได้อย่างต่อเนื่อง ในชุมชนมีแหล่งเงินทุนให้สมาชิกได้กู้ยืมเพื่อประกอบอาชีพได้มากกว่า 1 แหล่ง สมาชิกกลุ่มมีรายได้จากการผลิตจำหน่ายผลิตภัณฑ์เพิ่มมากกว่าเดิมสมาชิกกลุ่มสามารถใช้พื้นที่ดินปลูกไม้เพื่อเป็นแหล่งวัตถุดิบในชุมชน สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการระดมทุนหรือหาแหล่งเงินทุนได้เพิ่มมากขึ้น มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ซึ่งประเด็นดังกล่าวจากการศึกษา พบว่า กลุ่มผลิตภัณฑ์จากไม้ตำบลหนองบอนมีปัจจัยด้านวัฒนธรรมที่ระดับความพอใจสูง ก็ตาม ได้แก่ วัฒนธรรมการพึ่งตนเองของชุมชนโดยการร่วมแรง ร่วมใจทำกิจกรรมร่วมกัน การใช้แรงงานภายในครอบครัวประกอบอาชีพผลิตผลิตภัณฑ์จากไม้ แต่มีปัจจัยด้านเศรษฐกิจชุมชนต่ำ ทั้งนี้เนื่องจากปัจจัยด้านเศรษฐกิจชุมชนนั้นไม่ใ้จะมุ่งประเด็นเฉพาะว่า สมาชิกกลุ่มผลิตภัณฑ์จากไม้ มีอาชีพ มีรายได้ มีงานทำมีเงินทุนเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น สมาชิกต้องคำนึงถึงแหล่งวัตถุดิบซึ่งเป็นปัจจัยการผลิตรากฐานของเศรษฐกิจชุมชนด้วย การสร้างอุดมการณ์ร่วมกันช่วยยกระดับเศรษฐกิจชุมชนให้สูงขึ้นในทุกๆ ด้านสมาชิกกลุ่มไม้ได้ใช้พื้นที่ปลูกต้นไม้เพื่อเป็นแหล่งวัตถุดิบของตนเองจึงต้องพึ่งพาอาศัยแหล่งวัตถุดิบจากแหล่งอื่นๆ เป็นส่วนใหญ่ ทำให้เริ่มมีปัญหาด้านวัตถุดิบ ขาดแคลนและมีราคาแพงขึ้น ดังนั้นกลุ่มผลิตภัณฑ์จากไม้ต้องใช้วัฒนธรรมประเพณีซึ่งเป็นจุดแข็งของกลุ่มมาร่วมกันสร้างเศรษฐกิจชุมชนด้วยการจัดหาแหล่งวัตถุดิบเป็นของตนเองให้มากที่สุด เพราะว่าปัจจัยดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจชุมชนในระยะยาวได้ กลุ่มผลิตภัณฑ์จากไม้จะต้องร่วมกันสร้างอุดมการณ์เศรษฐกิจชุมชนเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปัจจัยด้านวัฒนธรรมประเพณี

8. ปัจจัยด้านศาสนา ความเชื่อ กับปัจจัยด้านการตลาด มีความสัมพันธ์ต่อกันทางสถิติ ($P < 0.05$) ปัจจัยด้านศาสนา ความเชื่อ กล่าวคือ สมาชิกกลุ่มมีการร่วมกิจกรรมปฏิบัติธรรม ทำบุญตักบาตรในวันสำคัญทางศาสนา สมาชิกกลุ่มมีการประยุกต์พัฒนาพิธีกรรมมาใช้ได้อย่างเหมาะสม เช่น การทำบุญ ฝ่าป่าข้าวเปลือก มีความเชื่อในพิธีกรรม โชคลาง เช่น การดูดารา ดูฤกษ์ยาม มีความเคารพนอบน้อมและความกตัญญูทศเวทิต่อผู้มีพระคุณ ประเด็นดังกล่าว ก่อให้เกิดเป็นครอบครัวสงบสุขเป็นทุนของชุมชนทั้งในด้านของทุนทางการเงิน ทุนทางจิตใจ การดำรงชีพ และวิถีชีวิตของชุมชน อันจะส่งผลให้เกิดกับปัจจัยด้านการตลาด โดยสมาชิกสามารถผลิตได้ทั้งปริมาณและคุณภาพตามที่ลูกค้าต้องการได้อย่างต่อเนื่อง สามารถกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมเกิน 70% ของชนิดผลิตภัณฑ์ทั้งหมด มีช่องทางการจัดจำหน่ายที่สามารถเพิ่มยอดขายจำหน่ายได้มากขึ้น และกลุ่มมีแนวทางการส่งเสริมการขายเพื่อเป็นแรงจูงใจในการตัดสินใจซื้อของลูกค้า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

9. ปัจจัยด้านศักยภาพกลุ่ม กับปัจจัยด้านเศรษฐกิจชุมชน มีความสัมพันธ์ต่อกันทางสถิติ ($P < 0.05$) กล่าวคือ ปัจจัยด้านศักยภาพกลุ่ม ได้แก่ สมาชิกกลุ่มมีความสามารถ มีภูมิปัญญา มีทักษะ ในการผลิต สมาชิกกลุ่มมีการเชื่อมโยงแหล่งวัตถุดิบ เช่น การพึ่งพาอาศัยกันหรือสั่งซื้อ การขายผลิตภัณฑ์ร่วมกัน กลุ่มมีการเชื่อมโยงกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน เช่น การถ่ายทอดความรู้ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกัน กลุ่มมีกฎระเบียบ ข้อบังคับที่ชัดเจน สมาชิกยึดถือปฏิบัติได้อย่างเคร่งครัด กลุ่มมีความสามารถในการผลิตได้รูปแบบผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย มีความสามารถกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ได้เอง เช่น การใช้ผู้รู้ ผู้ชำนาญในการสร้างแบบหรือมีตัวอย่างแบบมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ด้วยสาเหตุดังกล่าวช่วยแสดงให้เห็นถึงศักยภาพของกลุ่มผลิตภัณฑ์จากไม่ว่ามีความพร้อมทั้งในด้านภูมิปัญญา ความรู้ ความสามารถทักษะในการผลิต มีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน ยึดถือและปฏิบัติตามกฎระเบียบของกลุ่ม อันส่งผลให้เกิดปัจจัยด้านเศรษฐกิจชุมชน ได้แก่ สมาชิกกลุ่มมีอาชีพเสริมสามารถสร้างงานสร้างรายได้อย่างต่อเนื่อง ในชุมชนมีแหล่งเงินทุนให้สมาชิกได้กู้ยืมเพื่อประกอบอาชีพได้มากกว่า 1 แหล่ง สมาชิกกลุ่มมีรายได้จากการผลิตจำหน่ายผลิตภัณฑ์เพิ่มมากกว่าเดิม สมาชิกกลุ่มสามารถใช้พื้นที่ดินปลูกไม้เพื่อเป็นแหล่งวัตถุดิบในชุมชน สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการระดมทุนหรือหาแหล่งเงินทุนได้เพิ่มมากขึ้น โดยใช้ศักยภาพกลุ่มเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนจึงมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน